

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2010 r. Nr 60, poz. 372.

USTAWA
z dnia 19 lutego 2010 r.

**o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej
oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1), 2)}**

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) kontroli na miejscu w zakresie przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku II pkt A ust. 6 – 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009, str. 16, z późn. zm.), jako specjalny organ kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz. Urz. UE L 316 z 2.12.2009, str. 65);”;

2) w art. 5:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach i ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

²⁾ Przepisy ustawy wdrażają postanowienia:

1) dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40) – w zakresie dotyczącym weterynarii,

2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/97/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym (Dz. Urz. UE L 318 z 28.11.2008, str. 9).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, jest Rada do spraw Laboratoriów.

2. Rada do spraw Laboratoriów liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady do spraw Laboratoriów trwa 4 lata.

4. Członków Rady do spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

5. Członkowie Rady do spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady do spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

7. Rada do spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.

8. Członkom Rady do spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diety, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

4) w art. 13:

a) w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

- „10a) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1;”
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a, Główny Lekarz Weterynarii w szczególności:
- 1) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1;
 - 2) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 23, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1.”;
- 5) w art. 16:
- a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:
- „l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni;”
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, zwanego dalej „zakładem higieny weterynaryjnej”, kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. l oraz kopię umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, o wykonywanie tej czynności.”
- c) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:
- a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l,
 - b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a.”
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.”;
- 6) po art. 19f dodaje się art. 19g w brzmieniu:
- „Art. 19g. Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c, przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.”;
- 7) art. 23 – 25 otrzymują brzmienie:
- „Art. 23. 1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadal-

nych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawodawstwie weterynaryjnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.
3. Wymagań dotyczących badań laboratoryjnych określonych w ustawie nie stosuje się do badania trichinoskopowego na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Art. 24. 1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane w:

- 1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub
 - 2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.
2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.).
 3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 882/2004.
 4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:
 - 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub 18 – informuje powiatowego lekarza weterynarii;

- 2) pracownika Inspekcji – informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.
 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 lub 18 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.
 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Art. 25. 1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący akredytowane laboratoria.
2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:
 - 1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 12 rozporządzenia nr 882/2004, obejmujące:
 - a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,
 - b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,
 - c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,
 - d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii;
 - 2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 33 rozporządzenia nr 882/2004.
 3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.
 4. Główny Lekarz Weterynarii, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.
 5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.
 6. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkow-

skiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom porównawczym przeprowadzonym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.
8. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wyniku z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

8) po art. 25 dodaje się art. 25a – 25d w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wniosek w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku dołącza się:

1) kopię oryginału:

- a) certyfikatu akredytacji,
- b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;

2) opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego albo krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, w przypadku gdy brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, o:

- a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
- b) spełnieniu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
- c) stosowanych metodach badawczych, do której dołącza się kopię oryginału raportu z badań porównawczych określonych metod badawczych przeprowadzonych przez krajowe laboratorium referencyjne, krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie zatwierdzenia laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, po przeprowadzeniu w nim badań porównawczych określonych metod badawczych przez krajowe laboratorium referencyjne lub, w przypadku braku takiego laboratorium, przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA i uzyskaniu zgodnego wyniku takich badań.
4. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub uzyskało niezgodne wyniki dwóch kolejnych badań porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim badaniom.
5. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a – c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.
6. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 5, określa:
 - 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;
 - 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
 - 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
 - 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.

Art. 25b. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:

- 1) wykonują zadania:
 - a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,
 - b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;
 - 2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.
2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.

3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.
4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.
5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, w wysokości do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) określi, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego ze wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi;
 - 2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.

Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, do dnia 15 stycznia:

- 1) informacje o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań porównawczych;
 - 2) szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, z uwzględnieniem potrzeb laboratoriów urzędowych.
2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje corocznie, do dnia 31 grudnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa zatwierdzony szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w następnym roku budżetowym.

Art. 25d. 1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 23 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:

- 1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria referencyjne;
- 2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.”;

9) w art. 31 uchyla się ust. 2 – 4.

Art. 2.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1 w lit. z średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. za w brzmieniu:

„za) dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40);”;

2) w art. 2 pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) czynności lecznicze – podawanie zwierzęciu, po uprzednim zbadaniu przez lekarza weterynarii, substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym lub beta-agonistycznym w celu leczenia problemu płodności – włącznie z przerwaniem ciąży, a substancji o działaniu beta-agonistycznym także w celu leczenia trudności z oddychaniem, choroby kości łódkowatej, ochwatu kopyta u koniowatych oraz wywoływania tokolizy u krów lub koniowatych;”;

3) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d – f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.”;

4) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, z wyłączeniem danych zawartych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. n, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze. Informacje te są umieszczane na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

5) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c – f, h, l;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c – f, h, l oraz w art. 4 ust. 3, a także aktualizuje te listy.”;

6) w art. 27 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Koniowate przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich Unii Europejskiej powinny być przemieszczane z gospodarstwa pochodzenia bezpośrednio lub za pośrednictwem miejsca gromadzenia, tak szybko, jak to możliwe.”;

7) w art. 52c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je zakładom higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.⁴⁾).”;

8) w art. 57 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:

1) finansów publicznych – pod względem finansowym,

2) rolnictwa – pod względem merytorycznym

– i występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu.”;

9) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Zabrania się umieszczania na rynku, w celu podawania zwierzętom, z których lub od których są pozyskiwane produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, substancji o działaniu tyreostatycznym, stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów, substancji o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych.”;

10) w art. 64 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) utrzymywania w gospodarstwie zwierząt akwakultury, w których organizmie znajdują się lub u których wykryto substancje wymienione w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 lub 67;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 60, poz. 372.

- 2) umieszczania na rynku lub uboju zwierząt gospodarskich lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje wymienione w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 lub 67.”;

11) w art. 65 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

- „a) trenbolonu alilu, podawanego doustnie, lub substancji o działaniu beta-agonistycznym zidentyfikowanym koniowatym, jeżeli są one stosowane zgodnie ze wskazaniami producenta,”;

12) uchyla się art. 69;

13) w art. 71 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) umieszczanie na rynku zwierząt do hodowli oraz zwierząt reprodukcyjnych, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych, jeżeli w ostatnim czasie były poddane czynnościom leczniczym, o których mowa w art. 65 lub 67,”;

14) w art. 72 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) nieprzestrzegania ograniczeń lub zakazów stosowania substancji, o których mowa w art. 65 lub 67.”;

15) w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne, z wyłączeniem przypadków, gdy substancje te były podawane w sposób określony w art. 65 – 67 lub 71, a okresy karencji przewidziane w umowach międzynarodowych były przestrzegane,”;

16) art. 74 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 74. Dopuszcza się przywóz z państw trzecich zwierząt przeznaczonych do hodowli, zwierząt reprodukcyjnych, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych, lub mięsa z nich pozyskanego, jeżeli państwa te zagwarantują spełnienie wymagań określonych w przepisach art. 63 – 68 lub 70 – 73.”;

17) w art. 79 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kto umieszcza na rynku, w celu podawania zwierzętom, z których lub od których są pozyskiwane produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, substancje o działaniu tyreostatycznym, stilbeny, pochodne stilbenów, ich sole i estry, substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”;

18) w załączniku nr 3:

- a) uchyla się pkt 19,
- b) w pkt 41 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 42 i 43 w brzmieniu:
- „42) mały chrząszcz ulowy (*Aethina tumida*);
- 43) roztocze *Tropilaelaps*.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2.

4. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz, o którym mowa w ust. 3.”;

2) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w terminie do dnia 30 listopada, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, na podstawie danych objętych ewidencją.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, zawierający dane dotyczące tych zakładów objęte ewidencją.”;

3) w art. 48 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz miejsc kontroli innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w których może być dokonywana kontrola graniczna pasz, mając na względzie zwiększony poziom kontroli pasz.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.⁵⁾) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) laboratoria Inspekcji Weterynaryjnej określone w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;”.

Art. 5.

1. Laboratoria oraz pracownie badania mięsa na obecność włośni spełniające wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazane w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1,

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1346, Nr 223, poz. 1463 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 105.

- z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 45, str. 200), w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy były przeprowadzane badania laboratoryjne w zakresie określonym w art. 23 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za laboratoria działające w systemie laboratoriów urzędowych, wyznaczonych zgodnie z art. 25 ust. 3 – 6 i art. 25a ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
2. Pracownie badania mięsa na obecność włośni niespełniające wymagań w zakresie systemu zarządzania, o których mowa w ust. 1, mogą przeprowadzać badania mięsa na obecność włośni po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przez okres stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1162/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wykonania rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 314 z 1.12.2009, str. 10), jeżeli spełniają warunki określone w art. 6 tego rozporządzenia.
 3. Zakłady higieny weterynaryjnej, wchodzące w skład wojewódzkich inspektoratów weterynarii, potwierdzają spełnienie przez pracownie badania mięsa na obecność włośni warunków określonych w art. 6 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, i informują o tym Głównego Lekarza Weterynarii.
 4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje w sprawie akredytacji zgodnie z art. 6 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 6.

1. Programy przyjęte przez Radę Ministrów w drodze uchwały i przekazane do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich zatwierdzenie lub programy zatwierdzone przez Komisję Europejską przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wprowadza się w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 2.
2. Do zmiany programów wprowadzonych przez Radę Ministrów na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 2 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 7.

1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 7 i 8 oraz art. 25 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25b ust. 6 pkt 1 i 2 oraz art. 25d ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 pozostają w mocy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 8.

Marszałek Sejmu ogłosi tekst jednolity ustawy wymienionej w art. 1 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.